

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 9 lipca 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de lo Mercantil n°9 de Barcelona – Hiszpania) – SL / Vueling Airlines SA

(Sprawa C-86/19) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Transport lotniczy – Konwencja montrealaska – Artykuł 17 ust. 2 – Odpowiedzialność przewoźników lotniczych za zarejestrowany bagaż – Udowodniona utrata zarejestrowanego bagażu – Prawo do odszkodowania – Artykuł 22 ust. 2 – Granice odpowiedzialności w przypadku zniszczenia, utraty, uszkodzenia lub opóźnienia bagażu – Brak informacji dotyczących utraconego bagażu – Ciężar dowodu – Autonomia proceduralna państw członkowskich – Zasady równoważności i skuteczności]

(2020/C 287/10)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado de lo Mercantil n° 9 de Barcelona

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: SL

Strona pozwana: Vueling Airlines SA

Sentencja

- 1) Artykuł 17 ust. 2 w związku z art. 22 ust. 2 Konwencji o ujednoczeniu niektórych zasad dotyczących międzynarodowego przewozu lotniczego, zawartej w Montrealu w dniu 28 maja 1999 r., podpisanej przez Wspólnotę Europejską w dniu 9 grudnia 1999 r. i zatwierdzonej w jej imieniu decyzją Rady 2001/539/WE z dnia 5 kwietnia 2001 r., należy interpretować w ten sposób, że kwota przewidziana w tym ostatnim postanowieniu jako ograniczenie odpowiedzialności przewoźnika lotniczego w przypadku zniszczenia, utraty, uszkodzenia lub opóźnienia zarejestrowanego bagażu nieobjętego specjalną deklaracją interesu w dostawie do miejsca przeznaczenia, stanowi górną granicę odszkodowania, która nie przysługuje danemu pasażerowi z mocy prawa jako kwota ryczałtowa. W konsekwencji do sądu krajowego należy, w ramach tej granicy i w świetle okoliczności sprawy, ustalenie kwoty odszkodowania należnej temu pasażerowi.
- 2) Artykuł 17 ust. 2 w związku z art. 22 ust. 2 konwencji montrealaskiej należy interpretować w ten sposób, że kwotę odszkodowania należną pasażerowi, którego zarejestrowany bagaż nieobjęty specjalną deklaracją interesu w dostawie do miejsca przeznaczenia uległ zniszczeniu, utracie, uszkodzeniu lub opóźnieniu, powinien określić sąd krajowy zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami prawa krajowego, w szczególności w zakresie przeprowadzania dowodu. Przepisy te nie mogą być jednak mniej korzystne od tych dotyczących podobnych środków zaskarżenia o charakterze krajowym ani ukształtowane w sposób czyniący wykonywanie praw przyznanych przez konwencję montrealaską nadmiernie utrudnionym lub praktycznie niemożliwym.

⁽¹⁾ Dz.U. C 164 z 13.5.2019.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 9 lipca 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden – Niderlandy) – Donex Shipping and Forwarding BV / Staatssecretaris van Financiën

(Sprawa C-104/19) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Wspólna polityka handlowa – Dumping – Cła antidumpingowe nałożone na przywóz elementów złącznych z żeliwa lub stali pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej – Rozporządzenie (WE) nr 91/2009 – Ważność – Rozporządzenie (WE) nr 384/96 – Artykuł 2 ust. 10 i 11 – Prawo do obrony]

(2020/C 287/11)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca skargę kasacyjną: Donex Shipping and Forwarding BV

Druga strona postępowania: Staatssecretaris van Financiën

Sentencja

Badanie pytań prejudycjalnych nie ujawniło żadnego elementu mogącego wpłynąć na ważność rozporządzenia Rady (WE) nr 91/2009 z dnia 26 stycznia 2009 r. nakładającego ostateczne cło antidumpingowe na przywóz niektórych elementów złącznych z żeliwa lub stali pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej.

(¹) Dz.U. C 155 z 6.5.2019.

Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 9 lipca 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi – Polska) – RL sp. z o.o. / J.M.

(Sprawa C-199/19) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Zwalczanie opóźnień w płatnościach w transakcjach handlowych – Dyrektywa 2011/7/UE – Pojęcie „transakcji handlowej” – Świadczenie usług – Artykuł 2 pkt 1 – Umowa najmu – Świadczenia okresowe – Harmonogram płatności w ratach – Artykuł 5 – Zakres]

(2020/C 287/12)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: RL sp. z o.o.

Strona pozwana: J.M.

Sentencja

- 1) Artykuł 2 pkt 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/7/UE z dnia 16 lutego 2011 r. w sprawie zwalczania opóźnień w płatnościach w transakcjach handlowych należy interpretować w ten sposób, że umowa, w ramach której świadczenie główne polega na odpłatnym oddaniu nieruchomości do czasowego korzystania, taka jak umowa najmu lokalu użytkowego, stanowi transakcję handlową prowadzącą do świadczenia usług w rozumieniu tego przepisu, pod warunkiem że transakcja ta następuje między przedsiębiorstwami lub między przedsiębiorstwami a organami publicznymi.
- 2) Jeżeli umowa na czas oznaczony lub nieoznaczony przewidująca świadczenie okresowe, dokonywane w określonych z góry odstępach czasu, takie jak comiesięczny czynsz płacony na podstawie umowy najmu lokalu użytkowego, jest objęta przedmiotowym zakresem stosowania dyrektywy 2011/7 jako transakcja prowadząca do świadczenia usług za wynagrodzeniem w rozumieniu art. 2 pkt 1 tej dyrektywy, jej art. 5 należy interpretować w ten sposób, że aby w przypadku braku zapłaty w uzgodnionym terminie tego rodzaju umowa mogła doprowadzić do powstania uprawnienia do odsetek za opóźnienia w płatnościach i do rekompensaty za koszty odzyskiwania należności, przewidzianych w art. 3 i 6 owej dyrektywy, nie musi ona zostać uznana za uzgadniającą harmonogram płatności w ratach w rozumieniu owego art. 5.

(¹) Dz.U. C 164 z 13.5.2019.